

Κυριακή 22 Μαρτίου 2020

(Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Μαρκ. 8, 34 – 9, 1.

«...ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ» (Μαρκ. 8, 34).

Ὁ Σταυρός σήμερα βρίσκεται στό ἐπίκεντρο τῆς ἡμέρας, τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί τῆς καρδιᾶς μας. Τόν τοποθετήσαμε στό κέντρο τοῦ Ναοῦ καί τόν προσκυνοῦμε, διότι ἀπό τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε καταλαβαίνουμε πώς ἡ σωτηρία εἶναι ἐλεύθερη ἐπιλογή τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά ὅποιος θέλει νά σωθεῖ «...ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ».

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι τό μοναδικό ἐργαλεῖο σωτηρίας τοῦ πιστοῦ. Χωρίς τήν πραγματικότητα τοῦ Σταυροῦ δέν ὑπάρχει σωτηρία καί λύτρωση. Ὁ πιστός δέχεται ἐλεύθερα τό ἥθος τοῦ Σταυροῦ καί προσαρμόζει ἀνάλογα τή ζωή του, διότι πρῶτον ἀγαπάει Αὐτόν πού σταυρώθηκε ἐλεύθερα καί ἀβίαστα. Ὁ Κύριος ἄπλωσε τό κορμί Του πάνω στό

ξύλο τοῦ Σταυροῦ, ἐνῶ μπορούσε νά τό ἀποφύγει. Ἐκεῖνο πού ὀδήγησε τά βήματά Του στό Γολγοθᾶ ἦταν ἡ ἀπύθμενη ἀγάπη Του γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ πιστός ἀνταποδίδει αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ τή δική του ἀγάπη καί ἀφοσίωση. Ὅπως ὁ Ἰησοῦς σταυρώθηκε γιά ἐκεῖνον, ἔτσι καί ὁ πιστός σταυρώνεται γιά τόν Ἰησοῦ, ἐπειδή αὐτό ἐπιβάλλεται ἀπό τήν ἐλεύθερη κοινωνία τῆς ἀγάπης.

Ὁ πιστός δέχεται ἐπίσης τό ἦθος τοῦ Σταυροῦ, ἐπειδή ὁ Σταυρός εἶναι τό μοναδικό παντοδύναμο ὄπλο κατά τοῦ κακοῦ. Μπροστά στήν παρουσία τοῦ Σταυροῦ ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ μισόκαλου διαβόλου ὑποχωροῦν. Ὅπου σχηματίζεται τό σχῆμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ οἱ πλεκτάνες τοῦ σατανᾶ διαλύονται σάν τόν ἰστό τῆς ἀράχνης. Τό σχῆμα καί ἡ ὄψη τοῦ Σταυροῦ ἐπιτελοῦν θαύματα, ἐπιτυγχάνουν θεραπείες, ἀποτρέπουν πειρασμούς καί πτώσεις, ἐπιφέρουν παρηγοριά καί ἐνίσχυση. Ὁ πιστός πού βιώνει αὐτή τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ δέν ἔχει κανένα δισταγμό νά σηκώσει καί τό δικό του Σταυρό, ὅσο βαρὺς καί ἂν φαίνεται, διότι πίσω ἀπό τήν ἄρση αὐτή κρύβεται ἀρχοντιά καί

μεγαλείο. Ὅποιος σηκώνει τό Σταυρό του ἐλεύθερα καί εὐχαριστιακά μοιάζει μέ τόν Ἐσταυρωμένο. Οἱ στιγμές τοῦ Γολγοθᾶ, τοῦ πόνου καί τῆς δοκιμασίας γίνονται στιγμές δόξας, πρόγευση τῆς αἰωνιότητος, καταπέλτης τῆς ἁμαρτίας, παράδειγμα καί ὁδοδείκτης γιά τούς χαμένους αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὁ ἔσταυρωμένος πιστός εἶναι ἡ δύναμη, ἡ παρηγοριά καί τό φῶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Τέλος ὁ πιστός αἶρει τό Σταυρό του μέ ὑπομονή καί χαρά, διότι ἡ ἄρση τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἕνας ἀσφαλῆς δρόμος συνάντησης καί ἔνωσης μέ τόν Ἐσταυρωμένο Χριστό. Ὁ πιστός πού σταυρώνεται καθημερινά στόν προσωπικό του Γολγοθᾶ εἶναι ζωντανή εἰκόνα τοῦ Ἐσταυρωμένου Λυτρωτῆ. Μέσ' ἀπ' τό δικό του πόνο μπορεῖ νά ἐπικοινωνεῖ ἄνευ ἐμποδίων, προσευχητικά καί μυστηριακά μέ τόν Ἐσταυρωμένο Κύριό Του. Μπορεῖ κάτω ἀπό τό Σταυρό τοῦ Διδασκάλου του νά ποτίζεται μέ τό ζωηφόρο Αἷμα Του, πού τρέχει ὡς ἀκατάπαυστος κρουνός ἀπό τήν τρυπημένη Του πλευρά. Ὡς κοινωνός στό μαρτύριο τοῦ Χριστοῦ γίνεται κοινωνός καί τῆς ἀγάπης Ἐκείνου πού φρόντισε γιά τά

ἀγαπημένα Του πρόσωπα πάνω ἀπό τό ἰκρίωμα τοῦ Σταυροῦ. Ὁ σταυρωμένος πιστός ξέρει ὅτι δέ θά λησμονηθεῖ ἀπό τόν Ἐσταυρωμένο Σωτήρα. Αἶρει τό δικό του Σταυρό μέ πόνο ἀλλά καί μέ χαρά, γιά νά θυμίζει στόν Κύριό του πόσο Τόν ἀγαπάει καί πόσο ἐπιθυμεῖ νά Τοῦ ὁμοιάσει.

Ὁ Κύριος, πού φώναξε τό: «ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ» γιά κάθε ἄνθρωπο πού ἀποφασίζει νά Τόν ἀκολουθήσει δέν πρόκειται ποτέ νά ξεχάσει κανέναν ἀπ' αὐτούς πού τό ἔκαναν. Σήμερα λοιπόν πού στεκόμαστε ὅλοι μαζί ἀπέναντι καί κάτω ἀπό τόν Τίμιο Σταυρό, ἄς μή διστάσουμε ν' ἀκολουθήσουμε τό Χριστό μας σηκώνοντας ὅλοι τούς δικούς μας Σταυρούς. Πίσω ἀπό τή φαινομενική δυσκολία κρύβεται ἡ ἀπέραντη χαρά τῆς θεϊκῆς Ἀγάπης, τῆς ὁποίας εἶθε νά γίνουμε κοινωνοί ὅλοι μας. Ἀμήν.